

lig, som det lod sig gjøre, har overveiet, hvilke Foranstaltninger der kunde træffes for at fyldestgjøre det berettigede Sikkerhedskrav, men man maa ikke stille saadanne absolute, ubetingede, usfravigelige Sikkerhedsfordringer, som Ingen er istand til at fyldestgjøre. Kan der bringes bedre Sikkerhedsmidler frem, kan der gøres noget Mere, end hvad der i § 8 opstilles, er dette virkelig gjørligt og er det forsvarligt, nuvel, saa lader os overveie Sagen, men lader os ikke under Forordningerne om Sikkerhed opstille saadanne Krav, at man virkelig tilintetgjør den Erkendelse, at det er nødvendigt at gennemføre en hensigtsmæssig Dvang. Det er dette almindelige Synspunkt, hvorfra dette Lovforslag bør bedømmes og behandles. Det har været de Mænds Tro, som have bearbejdet denne Sag, det har været Regjeringsens Tro, og det har været min Collega Finantsministerens Tro — det er en Selvfølge, at jeg i denne Sag ved alle Spørgsmaal, som ere af en mere technisk Natur, nødvendigvis har maattet støtte mig til ham — det har været alle disse Mænds Overbeviisning, at der ved Forfæstningen i dette Lovforslags § 8 var opstillet saadanne Sikkerhedsregler, at alle billige Fordringer vare fyldestgjorte. Det ærede Medlem gjorde en anden Indvending, som jeg tilstaaer, jeg mindst havde ventet, nemlig den, at dette Lovforslag indeholder en Krænkelse af Eighedsprincipet. Jeg kan sige med den fuldeste Overbeviisning, at Tanken om, at en saadan Indvending kunde gøres, ikke engang et Dieblif er falden mig ind. Vist er det, at dette i alt Fald ikke har været Hensigten, og vist er det, at, hvis der behøves andre Bestemmelser for at fjerne en saadan Frygt for Uligghed, hvis der kan opstilles nogen fornuftig Regel, hvorved denne Eighed skarpere og strengere kan gennemføres, og det ærede Medlem vil understøtte mig i saa Henseende, saa skal jeg modtage denne hans Understøttelse med stor Glæde, og vi ville da samvirke for at fjerne enhver formelig Mistanke og Mistro i saa Henseende. Jeg skal imidlertid gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der har været en Uligghed, og at der for Tiden er en Uligghed, idet nemlig Forordningen af 3die April 1810 jo netop opstiller den Sætning, at „Forstan-

dere og Bestyrere for samtlige Undervisningsinstituter og alle saadanne Skoler, som ei henhøre til de ringeste Almueskoler, skulle være ansvarlige for, at Ingen, som ei beviistligen er vaccineret eller har havt de naturlige Kopper, optages som Lærling til Opdragelse eller Undervisning i bemeldte Instituter eller Skoler.“ Forholder det sig nu i Virkeligheden saa, hvad det ikke tilkommer Justitsministeriet at udtale sig om, at den Bestemmelse, som her findes, ikke er tilstrækkelig eller fyldestgjørende — jeg har naturligvis forhandlet med Undervisningsministeriet om dette Spørgsmaal, og jeg har fra dette Ministerium faaet det Svar, at det Forslag, der er fremkommet fra Sundhedscollegiet, er udtømmende — nuvel, lader os saa optage Bestemmelsen i Forordningen af 3die April 1810 § 7 igjen, lader os saa vedtage yderligere og skarpere Bestemmelser, og det ærede Medlem kan være vis paa, at han deri skal finde ubetinget Understøttelse fra min Side. Naar et andet ærede Medlem meente, at man vilde bringe disse Skolebestyrere ind i vansteltige Forhold, i Conflicter, og at det vilde være yderst ubehageligt for dem at gennemføre denne Bestemmelse, ja, mine Herrer, saa tilstaaer jeg, at jeg er bleven høist overrasket ved at høre en saadan Sætning af en Mand, som lever i Kjøbenhavn. Ved det Forslag, som her er fremkommet, er der jo ikke Spørgsmaal om Andet end at almindeliggjøre den nu i Kjøbenhavn gjældende Regel. Efter Skoleforordningen af 20de Marts 1844 § 45 er det jo ligefrem fastsat, at intet Barn maa optages i Skolen, uden at det ved behørig Attest godtgjøres, at det er vaccineret. De Herrer ville altsaa see, at det er en ligefrem Kjøbenhavns Skolebestemmelse —, der falder saa naturlig efter vore Forhold —, som man her vil almindeliggjøre. (Hørgsbrø: Den overholdes ikke!) Jeg beder om Forladelse; det er let at sige noget Saadant, og jeg kan naturligvis ikke føre juridisk Beviis for, at det ærede Medlem ikke kan møde med et Barn, der ikke er vaccineret; men jeg vil sige, at jeg har confereret med Skoledirectøren om denne Ting, og at han har forsikret mig om, at denne Bestemmelse over-